

Udgang til Godkjendelse af Staten for andre private Foreninger, som maatte danne sig til Brandforsikring, og at de Vilkaar, hvorunder saadanne Foreninger bleve stillede, maatte være ensartede med dem, som den almindelige Brandforsikringsforening for Landbygninger havde. Dette Udvalg fremlagde da et Udkast til en Lov, der, som bemærket, blev forsvaret af den nuværende Conseilspræsident, og dette Lovforslag blev antaget ved tredje Behandling her i Thinget med 52 Stemmer mod 12. Dette kunne de Herrer, den ærede første Laler inklusive, efterse i Rigsdagstidenden, og den ærede Laler vil da deri finde, at den nuværende Conseilspræsident fuldstændig impdegaar saa godt som alle de Indvendinger, som det ærede Medlem har fremsført mod mit Forslag. Da jeg nu har en saa stor Autoritet paa min Side, vil jeg ikke gjøre synderlig Andet end gjentage nogle af de Grunde, som Hans Excellence i sin Tid udtalte, og som jeg for mit Bedkommende allerede den Gang tiltraadte og understøttede. Man vil ogsaa der kunne se mine daværende Anskuelser under 2den Behandling af dette Lovforslag. Altsaa i 1859 er det Lovforslag, som jeg her har været med til at indbringe, blevet vedtaget af Folkethinget med 52 Stemmer mod 12 under Ansørgsel af Hans Excellence Conseilspræsidenten. Derefter har Sagen været for to Gange, den ene Gang foreslaaet af den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) og, om jeg ikke tager feil, tillige af afdøde Oberst Uchering; og endelig indbragte den samme ærede Rigsdagsmand Forslaget her i 1868. Disse Forslag bleve ikke endelig afgjorte her, men ledebe omsider til, at den daværende Justitsminister i 1869 kom med et Forslag, som blev vedtaget her i Thinget og blev til Lov den 23de April 1870, og som gik ud paa at udsøndre den almindelige Brandforsikringsforening for Landbygninger fra dens hidtilværende Forbindelse med Staten. Det var jo en forkert Indretning, at der havde dannet sig en privat Brandforsikring for Landbygninger. Hvem der vilde, kunde nemlig blive Medlem af denne Forening under de Regler, som den foreskrev. Der var ingen Trang for en Eiendomsbesidder paa Landet til at indtræde i denne Forening. Men denne private Forening styrede ikke sig selv. Selvtjyrelse var aldeles ukjendt, Alt ordnedes ved Lovgivningsakter, som tidligere gik igjennem Cancelliet og senere gennem Rigsdagen, og den private Forening administreredes af Statens Embedsmænd, lige fra Justitsministeren ned til Sognefogden. En saadan Indretning — det fattede man jo snart — passede hverken til Statens Diemed eller til de nuværende Anskuelser om Association. Ministeren sagde i 1864, at det vilde være sneverhjetet at sætte sig imod Dannelsen af private Brandforsikringsforeninger, ja, lagde han til, det kunde endogfaa være en Forsæelse imod Grundlovens Bestemmelser om Associationsfriheden. Den ærede Laler

for Kjøbenhavns 6te Valgkreds ser altsaa, at en tidligere Minister har set denne Sag med ganske andre Øine og ikke sneverhjetet, og derfor haaber jeg, at den ærede Laler med Tiden vil faae en friere Anskuelse ogsaa af dette Punkt ligesom af andre Associationsforhold. Altsaa den historiske Betragtning heraf er denne, at Forslaget endelig er affømt og vedtaget ved 3die Behandling i Folkethinget under Ansørgsel af Hans Excellence Conseilspræsidenten. — Jeg kommer nu til at omtale nogle af de Indvendinger, som den ærede første Laler har fremsat. Jeg maa tilstaa, at nogle af dem for mig ere næsten ubegribelige, men jeg skal dog tillade mig at impdegaad dem. Den ærede Laler mener, at en Grundkapital af 10 Millioner Kroner ikke skulde være tilstrækkelig. Det er meget muligt, at der kan danne sig nye Foreninger, hvor en saadan Sum ikke er tilstrækkelig, men den ærede Laler overseer aldeles, at mit Forslag ikke paalægger Regjeringen nogen Forpligtelse til at stadfæste en saadan Forening, den bemyndiger blot Regjeringen dertil. Dette er jo altsaa at give Regjeringen Tilladelse til at sige Nei; saaledes forstaaer jeg mit Forslag. Jeg veed nu ikke, hvorledes den ærede Laler vil svare Hans Excellence Conseilspræsidenten. Denne sagde, da han var Drøvsrer, at en Gang var der stor Utilfredshed med den almindelige Brandforsikringsforening for Landbygninger, og der var Interessenter, repræsenterende 25 Millioner Rd., som vilde udtræde af Misforopielse med denne Brandforsikring. Jeg veed nu ikke, om den ærede Laler ogsaa vil sige, at dette var for Lidt. Man kunde jo saa blive ved at opstille fantastiske Associationer, og paa den Maade vilde man jo aldrig kunne finde nogen Grundvold for de virkelige Forhold. De virkelige Forhold her ere af den Bestaaffenhed, at de Interessenter i Brandforsikringsforeningen, hvis Interessenter salde sammen, udsøndre sig og danne nye Foreninger. Saaledes have de større Grundeiere jo andre Interessenter end de mindre, og de forskellige Landsdele have atter afvigende Interessenter. Derfor ser man jo, at der i Thy er opstaaet en ny Brandforsikringsforening for Landbygninger, som skal tælle Interessenter for et Beløb af 8 Millioner Rd. og har Forsikringer til en større Værdi i Thisted Amt, end den almindelige Brandforsikring for Landbygninger har. Dette er formentlig foranlediget derved, at Bygningsforholdene i Thy ere ganske anderledes end i de andre Dele af Landet. Endvidere er en lignende Forening i Begreb med at danne sig i Vendsyssel, formentlig ogsaa alene paa Grund af lokale Forskjelligheder. Jeg tror derfor, at en Grundfond af 10 Millioner Kroner er fuldkommen tilstrækkelig. Den første Gang, da der i Folkethinget var Tale om at staae Godkjendelse for private Assuranceforeninger, mente man, at en Grundfond af 500,000 Rd.,